

[C. J. F. Sven.]

Dette, synes jeg, er urimeligt. Det Argument, der anføres for ikke at indføre Straffebestemmelser, forekommer mig derfor ikke overbevisende. Navnlig skal jeg henvise til, at man saavel i Sverige som i Norge paatænker at indføre Straffebestemmelser. Og naar man i en anden Forbindelse, nemlig med Hensyn til Avalbestemmelsen, gør gældende, at man ikke vil røre ved den, fordi man ikke gør det i Norge og Sverige, saa maa man omvendt spørge: Hvorfor skal der saa ikke sættes Straffebestemmelse ind i den danske Lovgivning, naar man har den i Sverige og Norge?

Med Hensyn til Avalbestemmelsen skal jeg sige, at jeg ikke kan se, at det kan spille nogen større praktisk Rolle, om man faar Kautionserklæringen i Form af en Paa-tegning paa Vekselen eller i et særligt Kautionsdokument. Men jeg skal være villig til at lade mig overbevise i saa Henseende; hvis der er et særligt stærkt Krav fra de interesserede Side i saa Henseende, kan jeg ogsaa paa mit Partis Vegne tilsige vor Villighed til at indføre en Bestemmelse om, at Aval kan gives ved særligt Dokument.

Jeg kan i det hele paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling af de fremsatte Lovforslag. Vi fra vor Side — og jeg gaar ud fra, at det samme gælder de øvrige Partier — er stærkt interesserede i at faa en klar og praktisk Veksel- og Checklovgivning, forudsat at den har vundet den fornødne Tilslutning indenfor de interesserede Erhvervsorganisationer, hvilket man formentlig tør gaa ud fra er sket i dette Tilfælde.

Jesper Simonsen: Den Lovgivning, som her forelægges, og som jo tilsigter at tilvejebringe ensartede Regler paa Veksel- og Checklovgivningens Omraade for et stort Antal Stater, er, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslagene, fremkaldt af Forretningens Trang til ensartede Regler paa disse Omraader. For saa vidt staar vi ikke her overfor et af de hyppige Tilfælde i Nutiden, at man søger at fremme Internationalismen, det, som her foreligger, har sin Rod meget længere tilbage i Tiden end den stærke moderne Bevægelse paa dette Omraade. Vi ser saaledes, at Bestræbelserne for at fremme en saadan fælles Lovgivning allerede gav sig Udtryk saa tidligt som i 1876 paa en Konference, der blev afholdt i Bremen, og vi ser, hvordan man i de mellemliggende Aar har bestrebt

sig for at fremme denne Lovgivning. Her i Norden fik vi jo en fælles Veksellovgivning i 80ernes Begyndelse, altsaa for saa vidt et Udslag af denne Tendens paa et mere begrænset Omraade.

Nu er man da naaet saa langt, at man har faaet udarbejdet Udkast til to Love, en Veksellov og en Checklov, af et saadant Indhold, at man forventer, at de skal komme til at omfatte en virkelig betydende Del af Verden. 26 Stater har undertegnet Konventionen om Udkastet til Vekselloven, og 20 Stater har undertegnet Udkastet vedrørende Checkloven. Hvor mange Stater der nu vedtager de paagældende Love, kan vi jo ikke vide noget om, men jeg synes, man har Lov til at haabe, naar man ser det, der foreligger, at det vil blive et virkelig betydende Antal Stater.

Jeg kan ogsaa som de foregaaende Talere udtale min Tilfredshed med, at den nordiske Retsenhed er blevet bevaret paa dette Omraade, og jeg lægger megen Vægt paa, at man beholder denne Retsenhed. Jeg tror, det er af stor Betydning for Forretningenslivet, at der virkelig er Enhed, saaledes at Forretningsmændene ikke skal passe paa, om der nu alligevel ikke er smaa Faldgruber, idet nogle af de andre Lande har nogle Særregler paa et eller andet Omraade. Jeg skal ogsaa som de foregaaende Talere udtale min Tilfredshed med, at Finland kommer ind i denne nordiske Retsenhed.

Som Lovforslagene her foreligger, tør man sige, at de i det store og hele, ja næsten fuldstændig, tilfredsstiller Forretningsverdenen, og det er jo Forretningsverdenen, og kun Forretningsverdenens rent praktiske Interesser, det her drejer sig om, slet ikke andet. De Smaaønsker, der fra nogle Sider har været fremsat om Smaaændringer, er efter mit Skøn ikke saa betydningsfulde eller saa begrundede, at de kan motivere, at man opgiver den store Fordel, som virkelig Overensstemmelse mellem disse Retsregler byder Forretningsverdenen. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at vi giver Afkald paa disse Smaaønsker og hellere tager Forslagene, som de foreligger, for at Forretningsmændene kan faa den store Betyggelse og Fordel, der ligger i, at de ved, at Lovene paa dette Omraade er af ganske samme Indhold i de Lande, de driver Forretning med, som i deres eget.

Om Enkeltheder skal jeg ikke tale. Der er fremført en Del af de foregaaende Talere, og der er ved selve Forelæggelsen redegjort for Forslagenes Ændringer i Forhold til det bestaaende, og jeg ser ingen Anledning til nu at diskutere dette herfra. Det